

Psalm 91:1

“Die in de Schuilplaats van de Allerhoogste is gezeten, die zal vernachten in de schaduw van de Almachtige.”

1 Schuilplaats 2 Schaduw 3 Schild

Gemeente,

Het is een goede greep om het Psalmboek de apotheek der zielen te noemen. Met voor elke geestelijke kwaal wel een Psalm. Zo zegt Spurgeon dan dat Psalm 91 uit de Psalmenapotheek het medicijn is tegen de kwalen van angstvalligheid, vrees en kleinmoedigheid. Wie hieraan lijdt, aan angst, kleinmoedigheid, die neme Psalm 91 in, die leze gelovige deze Psalm.

1 Schuilplaats

En daarmee noemen we gelijk enkele woorden die nu wel heel breed ervaren worden. Angstvalligheid, vrees, kleinmoedigheid. Nu het coronavirus zo om zich heen grijpt en zulke ingrijpende maatregelen nodig heeft gemaakt. Het is zo ongrijpbaar en voor ons mensen oncontroleerbaar wat het virus en de maatregelen teweeg kunnen brengen. Dan dringen allerlei gedachten zich op: de maandenlange eenzaamheid kan velen aanvliegen. Zo lang nauwelijks bezoek en vrijwel nergens naartoe kunnen. Wat zal het allemaal teweegbrengen? In je gezin, op je werk. Wie zullen er door het virus worden geïnfecteerd? En hoe erg? En zal ik het virus krijgen? En hoe reageert mijn lichaam er dan op?

Zou er nog iemand zijn die daar niet door wordt aangedaan? Die denkt: o, maar mij kan niks gebeuren? Ik hoef daar niet over na te denken dat ik wordt geïnfecteerd, en ik doe dat niet ook. Ja, er werden nog feestjes gehouden om lak aan corona te hebben. Zo'n houding wil God er wel uit hebben bij ons. God wil ons wel door dit gebeuren leren, eigenlijk heen basaal, dat wij mens zijn. En dus kwetsbaar. En door de zondeval is ons leven een damp, de dood wenkt ieder uur. Dat gold ook al voor het coronavirus in Nederland kwam. Ieder mens is vatbaar voor ziektes, die en dode kunnen voeren. Niet vreemd dus, die gedachten die tot angstvalligheid, vrees, kleinmoedigheid kunnen leiden.

Nu probeert onze regering en ook onze koning, daar wel alles aan te doen om die gevoelens weg te nemen. Er worden maatregelen genomen. Aangeraden om om te zien naar elkaar. Er wordt aangegeven dat er heel goed naar deskundigen wordt geluisterd. En dat we er dan wel doorheen zullen komen. En daar zitten hele goede elementen in. Zeker weten. Maar ja, wie

zegt dat de maatregelen echt helpen zullen? En komen we er echt allemaal doorheen? En kunnen deskundigen altijd de afdoende remedie aangeven?

Is er niet ene betere remedie? Jazeker! Bij dit alles, ik zeg niet in plaats van dit alles, luisteren vanavond naar Psalm 91. Helaas, helaas horen we dat niet van onze koning, premier of ministers. Die wijzen ons daar niet op. En dat legt op ons als christenen wel een hele grote verantwoordelijkheid. Een enorme verantwoordelijkheid om te bidden voor hen. God aan te roepen dat Hij onze koning en ministers daartoe brengen zal. Wat een verantwoordelijkheid voor ieder die christen is. Vurig bidden om dit besef bij vorstenhuis en regering.

Dat dit waar is wat Psalm 91 zegt: De schuilplaats van de Allerhoogste. En nu probeer ik die schuilplaats een beetje te tekenen. Een schuilplaats, dan denk ik aan een bunker of een hut. Schuilplaats. De schuilplaats van de Allerhoogste die heeft een fundament. Gods trouw en macht. De schuilplaats heeft drie muren. Ver denk je. Nee drie. Muren van beloften. De eerste muur van de beloften van God de Vader. Die alle kwaad en beste zal keren, alle dingen zal laten meewerken ten goede. Die door lijden tot heerlijkheid brengt. De tweede muur is van de beloften van God de Zoon. Dat Hij wast in Zijn bloed van alle zonden, verlost uit de greep van de duivel. Dat Hij komen zal om een nieuwe hemel en nieuwe aarde te brengen zonder rouw en ziekte en moeite. En de derde muur is de muur van de beloften van de Heilige Geest. Dat Hij het hart vernieuwd. Tot Christus leidt en de dagelijkse vernieuwing van ons leven geeft. Het beeld van Christus gelijkvormig maakt en doet volharden in het geloof. De schuilplaats heeft een dak. Het dak van Gods raad en voorzienigheid. Dat alles geschiedt naar Zijn raad en dat Hij alles regeert.

En dan heeft die schuilplaats een deur. Dat is die vierde muur die er niet is. Eén kant is open: dat is de wagenwijde deur. Van Jezus Christus en Zijn volbrachte werk. Door Hem kunnen en mogen zondaren die schuilplaats binnenkomen. Want eigenlijk kan dat helemaal niet: zondaren die kunnen niet zomaar bij God komen. Gods heiligheid verdraagt geen zonden. Kan geen zonden in Zijn nabijheid dulden. En wij hebben niet anders dan zonden van nature. Wij zijn één en al zonde. Hoe zou je dan ooit die Schuilplaats van de Allerhoogste, van God dus, in kunnen komen? Je wordt weggeblazen. God kan geen zonden in Zijn nabijheid hebben. Maar daar is die Deur. Jezus Christus en Zijn volbrachte werk. In de lijdenstijd overdenken we hoe Jezus daarvoor heeft gezorgd. Zijn lijdensweg. Zo zwaar van lijden, zo diep van liefde. Laat het aan ons oog voorbijgaan en voorbijtrekken. Wat het Jezus heeft gekost om die ene kant open te krijgen van de Schuilplaats. Om de deur te zijn.

Om te kunnen laten roepen en nodigen: kom tot Mij. Kom tot de Schuilplaats. Je mag er binnen komen. Je bent er welkom! Misschien ben je zo angstvallig, zo bevreesd, zo kleinmoedig deze tijd door alle ontwikkelingen. Kom tot Jezus Christus. Hij is de Deur van de Schuilplaats van de Allerhoogste. En juist in deze tijd laat de kerk dat Evangelie uitgaan. Misschien wil de Geest de angstige, onzekere tijden gebruiken om mensen ontvankelijk te maken. Om mensen te doen zoeken naar echt houvast, echte troost, echte zekerheid en garanties. Laat de kerk juist nu haar roeping verstaan en nodigen tot de Schuilplaats in Jezus Christus.

En bidden dat daar deze tijd voor gebruikt mag worden. Dat mensen de weg tot God vinden, dat zondaren de weg tot Christus gaan zoeken. Dat mensen binnenkomen in de Schuilplaats van de Allerhoogste.

Maar wat betekent dat dan? Dat er niks gebeuren kan? Dat je geen corona kan krijgen?

2 Schaduw

Nee, wie in de schuilplaats van de Allerhoogste is gezeten die zal vernachten in de schaduw van de Almachtige. Dat is de belofte! Je zult vernachten in de Schaduw van de Almachtige. In de schaduw.

Laten we daar eens over nadenken. Schaduw, wat is dat? Wanneer heb je die? Dan heb je een warmtebron, bijv de zon, en die schijnt op je. Warm, heet. Wanneer heb je dan schaduw? Als er iets tussen de zon en jou in staat. Een parasol, een boom, een muur. Dan heb je schaduw. En in de schaduw is ook nog wel warm, maar toch minder, anders warm dan in de volle zon.

En dan gaan we daar de Bijbel eens op nazien. Dan spreekt de Bijbel over 2 dingen die met de zonnehitte te vergelijken zijn. Allereerst is dat Zijn toorn. Gods toorn is als een brandend vuur, zo warm. De hitte van Zijn toorn is een uitdrukking in de Bijbel. En die hitte verzengt. Als God met Zijn toorn op een mens schijnt in volle kracht, dan verteert en mens voor eeuwig. We kunnen alleen maar onderschatten wat de zonde, onze zonden, aan toorn opwekt bij God. Dat Hij daar zo vertoornd over is. Zoals iemand vertoornd is als hij in zijn gezicht wordt geslagen, als hij in zijn oog wordt gestoken. Zonde doet dat bij God en nog veel erger dan dat. We kunnen alleen maar onderschatten hoe die toorn van God is. Waaronder zondaren in de hel voor eeuwig omkomen en verschroeien.

Maar tussen die zon van Gods toorn en deze wereld hangt iets. Nee, iemand. Hangt Jezus aan het kruis. Jezus hangt op Golgotha in de volle hitte van Gods toorn. Hij vangt die op. Hij laat die op Zich afkomen en neerkomen.

Daar hangt Jezus. Tussen God en de wereld in. Jezus Christus vangt die toorn op. Bij het kruis is de plek schaduw op de aarde. Daar moet een mens wezen.

Bij het eerste punt van de preek werden we genodigd om door Christus in te gaan in de Schuilplaats. En nu zien we heel scherp hoe belangrijk dat is. Wie buiten die Schuilplaats blijft, wie wegbleef van het kruis, die is nog onder Gods toorn. Buiten Christus, buiten de Schuilplaats is geen bedekking tegen de toorn van God. Maar eeuwig verschroeien onder die toorn van God.

In die Schuilplaats, daar ben je in de Schaduw. Dan heb je de schaduw van het kruis, van de gekruisigde Christus. Gods toorn is opgevangen. Gods toorn raakt je niet meer, treft je niet meer. Veilig, voor eeuwig veilig. In de schuilplaats ben je in de schaduw.

Ten tweede spreekt de Bijbel over hitte in het kader van beproevingen. De hitte van beproeving is een uitdrukking in de Bijbel. En dat vinden we ook terug in Psalm 91. Daar worden een plagen genoemd. Vooral vers 5 en 6. De schrik van de dag, de pijl die des daags vliegt. Dat geeft iets aan van het onverwachte, het schielijke, plotselinge waarmee een rampspoed je leven binnen kan komen. Verraderlijk als een pijl. Ineens. En het gaat over de pestilentie die in de donkerheid wandelt, het verderf dat op de middag verwoest. Pestilentie, ziekte. Wandelt in de donkerheid. Wandelt, sluipend en dreigend rondwandelt en uit het donker ongezien binnen kan komen en je kan aanraken.

Dat zien we gebeuren. Bijna wereldwijd vandaag de dag met het coronavirus. Het wandelt onder ons. Sluipend, bedreigend. Het schiet ineens binnen bij iemand. Onverwacht, plotseling. Het maakt bang, angstig. Verderf, oftewel plaag, in de Bijbel ook wel gebruikt voor een epidemie die als een plaag rondgaat. Zo'n plaag. Daar zit ook iets van Gods toorn in. Denk aan de plagen in Egypte. Ook daarin komt iets van Gods toorn tot uiting. Over alle goddeloosheid van de mensheid. Alle miskennis van Zijn gezag. Alle verachting van Zijn geboden. Alle negeren van Zijn rechten. Wereldwijd. Ook in Nederland. Haast elk gebod is omgedraaid in zijn tegendeel. Wel afgoden, wel eigen zin doen, wel Zijn Naam verzwijgen, wel de zondag ontheiligen, wel gezag minachten, wel doden in de moederschoot, wel vreemd gaan, wel stelen, wel liegen, wel begeren tot we niet meer kunnen. Corona is ook een plaag over alle zonden in de wereld en Nederland.

Wat is dan schaduw? Dat zagen we. In de schaduw is het ook wel warm, maar toch anders dan in de volle zon. Het stekende is eruit. Wie in de schuilplaats van de Allerhoogste is, die is in de schaduw. Die kan hetzelfde meemaken, gelovigen delen in dezelfde plagen als ongelovigen. Eén deel treft allen. Maar in de schaduw is die steek van Gods toorn eruit. Is dat stekende

van Gods gramschap weg. De angel is eruit. De angel van dat toornende van God. Want dat steekt het meest. Als je merkt dat God toorn, als het waar zou zijn God niet zou horen, niet zou luisteren. Dat God niet verzoend met je zou zijn. Je niet als vader maar als rechter zou behandelen.

Dat is wat de gelovigen het zwaarste valt. Waar gelovigen het diepste onder zuchten. Als zij dat gevoel hebben. Dat God je verlaat, dat God je niet ziet, dat God je aan je lijden overlaat en aan jezelf. Dat weegt het zwaarste als je gelooft. Dat is ondraaglijk. U ook? Jou ook? En dat is nu in die schuilplaats niet het geval. Nooit echt het geval. Wel het gevoel, maar niet het geval. Daar ben je in de schaduw en daar is Gods toorn eruit. Dat betekent, het is geen plaag, het is een beproeving. En een beproeving komt van God, Die je liefheeft. Van God, Die je Vader is. En Die Zijn kinderen uit liefde kastijdt, beproeft.

Wie in de schuilplaats van Allerhoogste is gezeten, die zal vernachten in de Schaduw van de Almachtige. Veilig voor Zijn toorn, en uit liefde niet geplaagd, maar beproefd.

3 Schild

En dat brengt ons bij het derde. Het Schild. Die ben je veilig als achter een schild. Dat schild betekent niet dat ik geen corona besmetting kan krijgen. Maar wat dan wel? Dat achter dat schild is alle ramp, pestilentie, verderf beproeving geworden. En beproeving is dat God Zijn kind wil louteren, wil heiligen, wil voorbereiden voor de hemelse heerlijkheid, voor het eeuwig met Hem mogen zijn.

En wat wil de Heere daar dan mee bereiken? Allereerst zou ik willen noemen dat de Heere alles wat tussen Hem en Zijn kind in kan staan uit wil zuiveren. Alles wat er aan zonden tussen Hem en mij instaat wil Hij mij laten zien en belijden. Zou de coronacrisis de kerk niet willen laten kijken naar zichzelf? En alle gelovigen? Waar zit in mijn leven de laksheid en de lauwheid? Op het gebied van bidden voor de overheid? Van strijden tegen zonden? Van gericht zijn op Zijn Naam? Van tijd besteden aan vrijwilligerswerk? Laks, lauw, ongevoelig? Waar zit in mijn leven de zonde die ik goedpraat en vol wil houden? Porno kijken? Zwart werken? De muziek die ik luister? De films die ik consumeer? Het roken dat ik goedpraat? Het maken van een afgod van mijn prestige, uitbreidingsdrang, en de beste willen zijn? Toegeeflijk, gemakzuchtig, het maar weer laten zoals het is.

En dat is zo'n zegen als God door de beproeving dat aan het licht brengt. Zo aan het licht brengt, dat je het ziet, erkent en belijdt en bestrijdt. Eindelijk eens. En dat God zo je leven heiligt, voorbereid voor de heerlijkheid.

Achter het schild van Christus zodat het beproeving is. Beproeving die loutert, die heiligt, die het beeld van Christus gelijkvormig maakt. Die leert afsterven aan de wereld, aan eigen roem en kracht, aan de gedachte dat het hier niet stuk kan en niet stuk gaat. En altijd blijft.

En dat geeft zo'n vrede. Dat geeft zo'n opleving, zo'n inniger band met Hem. Want dan hoor je wat de Psalmist te horen kreeg. En wat je alleen maar in de Schuilplaats te horen krijgt. Vers 14-16. Luister goed. Omdat Hij mij zeer bemint zal Ik hem uithelpen. Ik zal hem op een hoogte stellen want hij kent Mijn Naam. Hij zal Mij aanroepen en Ik zal hem verhoren. In de benauwdheid zal Ik bij u zijn. Ik zal er u uittrekken en zal u verheerlijken. Ik zal u met langheid van dagen verzadigen en Ik zal u mijn heil doen zien. Hoort u dat? Dat hoor je in die Schuilplaats. Zulke woorden van God. Die in Jezus Christus ja en amen zijn.

Ik zal u uithelpen. Uw geloof zal niet bezwijken, het komt er doorheen. Ik zal u op een hoogte stellen. Veilig voor de klauwen van de duivel. Ik zal bij u zijn. Ik bij u. Ik zal u verheerlijken: de heerlijkheid geven Die Ik Mijn Zoon gegeven heb. Vrede, vreugde, nooit meer Mijn toorn ontmoeten. Met langheid der dagen verzadigen. Eeuwig leven, zo lang. En Mijn heil doen zien. Mijn gunst, Mijn schatten, Mijn troon, Mijzelf, Mijn nieuw Jeruzalem.

En dat zegt Hij als Almachtige. Hij is niet de sterkste, Hij heeft alles in Zijn hand. Alle plagen, duivels, ziekten, en ook corona ligt bij Hem aan de ketting, kan nooit verder gaan dan Hij toestaat. En moet terrein prijsgeven als Hij aan de ketting trekt.

Ja, even terug naar het begin: dit is het medicijn tegen de kwaal van angstvalligheid, van vrees, van kleinmoedigheid. Dan overwint dit medicijn de angst en vrees en je zingt: In dit alles zijn wij meer dan overwinnaars, door Hem Die ons heeft liefgehad. Want ik ben verzekerd dat niets ons kan scheiden van de liefde Gods, in Christus Jezus onze Heere. Medicijn tegen vrees en angst. In tijd van corona en in elke tijd.

En dat bewijst ook onze tekst dat het medicijn is. Want dan lees ik dit: die in de Schuilplaats van de Allerhoogste is gezeten. Gezeten, hoort u dat? Niet angstig heen en weer lopen, niet onrustig dan hier dan daar het zoeken. Maar gezeten. Rust. Die zal vernachten, overnachten. De nacht doorbrengen. Stil en in slapende gerustheid. Ik lag en sliep gerust van 's HEEREN trouw bewust. Vrees is rust geworden, angstvalligheid is vertrouwen geworden.

Alleen, ik word nooit immuun voor die vrees en angstvalligheid. Die kwalen kunnen weer terugkomen als je ze gehad hebt. Denk aan Petrus op de golven, die weer wegzakte toen hij lette op de wind en de golven. De vrees

was terug, de angst en kleinmoedigheid stak weer de kop op. Totdat Jezus Zijn hand uitstreekte en Petrus vastgreep. Nee, niet Petrus strekte zijn hand uit en greep de Heere vast, Jezus stak Zijn hand uit en geep Petrus vast. Zo gaat dat! Weet je wat dan moet doen? Als de vrees de kop weer opsteekt? Kijken naar die muren. Kijken naar die muren van beloften van de schuilplaats. Beloften van de Vader, de Zoon, de Heilige Geest. Kijken naar die beloften. En dan wijkt de vrees weer, dan wordt de angstvalligheid verdreven. Weer, en weer, en weer. Telkens weer.

Psalm 91 in coronatijd.

Dat leert ons dit. Het belangrijkste is niet: krijg ik wel of niet corona. En als ik het krijg, zal ik ertegen bestand zijn of niet. Dat je zegt: ik heb geen rust voor ik dat weet, eerder kan ik niet gerust zijn, dan wanneer ik weet dat ik het niet zal krijgen en er niet aan sterven zal.

Het belangrijkste is: ben ik in de Schuilplaats van de Allerhoogste of niet? Eerder kan ik geen rust hebben. Ik kan geen rust hebben voor ik dat weet, dat ik in die Schuilplaats ben, in de schaduw van de Almachtige.

Amen